

Ványai Fehér József
 A képzelt part

Mozdulatlan rezgő nyárfák,
 A levelek közt több a tér,
 Mint az üresedő anyag –
 Szaporodik a zöld halál.

Aki vagy, mindent elvettél
 Tőlem. Csósz leszek az erdőn,
 Sajátom lopom, mint kölyök
 Trikója alatt a meggyet.

Vadvilág, vizek szárnyán nád,
 Nagy udvara van a Holdnak.
 Tenger bú képzelt partot ver,
 Halványul bennem az arcod.

Darvaknak való

Darvaknak való vidék ez,
 Saját múltban nem vagy jelen.
 A toronykakas útja kört
 Ír, a szent ködmönben botoz.

Kurrogásuk altat, felver,
 Darvaknak való vidék ez,
 A csósz önmagába fordul,
 Gyomrában pálinka gyullad.

Bensőben vérrög a morzsa,
 Homályul a lélek fénye,
 Darvaknak való vidék ez,
 Nincs eljövétel, csak várás.